

BEZOCHT

REMO HOLLYWOOD

KONIJNTJES EN PINSTRIPES

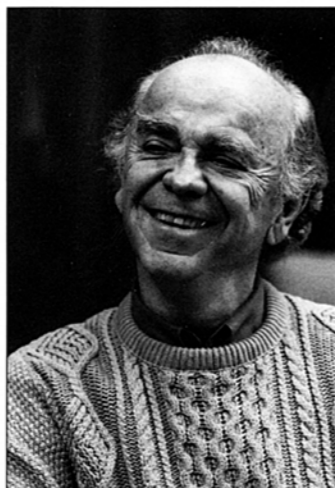
...impregneren...

Volgens Remo Belli staat het als een paal boven water: binnenkort mag er geen boom meer gekapt worden voor zoiets onzinnigs als een drumstel. Ook het dierlijke congavel heeft zijn langste tijd wel gehad. En binnenkort heeft ieder huisgezin op zijn minst twee handtrommels in huis. Een vrolijk lachende toekomst, met andere woorden. Nieuwe films voor nieuwe vellen met nieuwe mogelijkheden. Verbeterd acousticon, niet alleen voor drums, maar ook voor djembé's, conga's, en tal van andere instrumenten. Rhythm for Life. De World Drum Set. Maar ook het clipje rond de velrand, de consistentie van de Pinstripe en de coating van de Ambassador.

tekst en foto's Hugo Pinksterboer

Er zijn weinig bedrijven die naar meer landen exporteren dan Remo. Er zijn vrijwel, of helemaal geen bedrijven die zich er op kunnen beroepen dat ze zo'n tachtig procent van de markt in handen hebben. Remo wel, met zijn vellen. De laagbouw-hallen waarin de fabriek gevestigd is, gelegen tegen een kale spoorlijn in het noordelijk deel van een weinig glossy Hollywood, verraden dat succes niet. De laatste opknappert van het interieur - als daar ooit al sprake van is geweest - dateert van jaren her, en extra werkruimte wordt simpelweg gecreëerd door nog wat kasten op elkaar te stapelen. De presidentiële suite is hierop geen uitzondering, en de bewoner voelt zich zo prima thuis. Een ribbroek, een stevige trui, en een zakenlunch in de Chinees op de hoek. 'Remo Belli rijdt in een gewone auto, woont in een gewoon huis, stopt al zijn geld in het bedrijf, is hier elke dag als eerste aanwezig en werkt ook in het weekend. De ellende is alleen dat hij dat van ons ook verwacht,' lacht een medewerker.

In 1952 begon drummer Remo Belli een slagwerkwinkel. Toen hij de eerste slagwerkbeurs aan de Westkust organiseerde, gebruikte hij een plastic film als decoratiemateriaal. Mylar heette het, en dat spul zou de basis van zijn bedrijf worden. Bud Slingerland bracht hem op het idee, Belli niette het spul op een houten hoepel, en in 1957 was daar het All Weather plastic trommelvel. Sindsdien schreef hij een hele stapel primeurs op zijn naam. Van Pinstripes, CS Black Dots, voorgestemde PTS-vellen en Legacy, tot acousticon ketels en Spoxes. Het einde is nog niet in zicht. Belli: 'Het zijn weer historische jaren, op het moment. We zijn er in geslaagd om een heel zwaar kunststof vel te maken, de Mondo, waarmee we nu ook percussiefabrikanten van dienst kunnen zijn. Verder hebben we een techniek ontwikkeld om acousticon

'...minder stress, gezonde lucht, beweging...'

te modelleren, zodat we onze eigen djembé's kunnen maken. Vanuit die ervaring zijn we ons ook gaan richten op andere percussie-instrumenten. Dat is nieuw voor ons, en het gebeurt precies op tijd.'

'Terwijl het grootste deel van de industrie zich nog steeds op rock 'n' roll richt, vindt er een heel andere

beweging plaats. Naarmate de technologie een steeds grotere plaats in het dagelijks leven inneemt, neigen mensen naar een natuurlijker levenshouding. Minder stress, gezonde lucht, beweging. Het wordt steeds duidelijker hoe veel welzijn en ritme met elkaar te maken hebben. Dat blijkt uit allerlei onderzoeken van de organisatie Rhythm For Life, waarin we nauw samenwerken met de Associatie voor Muziktherapeuten, de NAMM en Mickey Hart, de ex-drummer van de Grateful Dead.'

'Mensen kopen trommels, meer en meer, in plaats van platen. Per gezin rekenen we nu al op twee tot drie handdrums. Om samen te spelen, of in zogenaamde Drum Circles, of alleen. Niet om een prestatie te leveren, maar om je lekker te voelen. Als deze beweging straks op gang komt zal de invloed op de muziekindustrie groter zijn dan de rock 'n' roll ooit was. En er is nog bijna niemand die zich dat realiseert. De belangstelling voor deze instrumenten heeft ook directe invloed op hoe drummers hun werker.

...assembleren...

set-up samenstellen; we hebben de eerste verzoeken al binnen om zogenaamde 'World Drum Sets' te maken, waarin gewone set-drums gecombineerd worden met allerlei handtrommels.'

WEERSTAND

Remo stort zich volop in de wereld van het 'welzijnslagwerk', bij gebrek aan een betere naam. De ondiepe, enkelvellige Buffalo-drums, de Paddle-drums waarmee je ritmisch en melodisch kan tennissen, en de duizenden tamboerijntjes met bijbelspreuken, konijntjes en beertjes op het vel, voelen zich duidelijk nog wat onwennig op de gemiddelde muziekbeurs. Lang duurt dat niet meer, volgens Belli. Tegelijkertijd wordt de serieuze slagwerker niet uit het oog verloren.

Een belangrijke plaats lijkt ingeruimd voor het Mondo-vel. Gebaseerd op de technieken die voor de Legacy-vellen gebruikt wordt, is een serie vellen ontwikkeld voor djembé's, conga's en bongo's, met alle voordelen van een kunststof vel: het is minder gevoelig voor vocht en temperatuur, geeft minder kans op scheuren en heeft een gelijkmatige kwaliteit. Belli: 'Percussionisten ontwikkelen bovendien op latere leeftijd uiterst boeiende huidklachten, veroorzaakt door het feit dat dierlijke vellen vocht aan de huid onttrekken. Met Mondo-vellen is daar geen sprake van. Dat er toch een aanvankelijke weerstand zal zijn tegen kunststof vellen op conga's, is duidelijk. Maar hoeveel drummers spelen er vandaag nog op kalfsvellen? En wat is dan precies het verschil?'

Hars in de rand, dan de droogstraat in.

Het aantal percussiefabrikanten dat inmiddels belangstelling toonde voor de Mondo-vellen lijkt Belli's gelijk te bevestigen.

Tot nu toe worden de Mondo's vooral gemonteerd op Remo's eigen djembé en op een nieuwe serie instrumenten in Afro-Cubaanse stijl, onder de naam Tubano: rechte, 26" diepe ketels van hetzelfde acousticon als de duurdere drumsets, in drie diameters (10" Tubino, 12" Tubano en 14" Tubasso).

PUZZELEN

Onder de ruim tweehonderd mensen die in de fabriek werken, bevindt zich een drietal fulltime ingenieurs. Research and Development is een van de belangrijkste potten van het bedrijf. 'Niet alleen voor de nieuwe producten, maar ook om wat we al hebben steeds beter te maken,' aldus Belli. 'Er is een elektronisch systeem ontwikkeld om de vellen schoon te maken voordat de ruwe deklaag (coating) aangebracht wordt, zodat die langer blijft zitten. Ook de toplaag van de Legacy-vellen slijt nu minder snel. En we hebben eindelijk een manier gevonden om het clipje bij de naad van de velrand weg te kunnen laten. Niet omdat dat beter klinkt, maar omdat het eindproduct zo net even mooier wordt.'

Een andere voortdurende bron van zorg is de Pinstripe. Immer populair, zolang je maar uitkijkt voor duf klinkende exemplaren of vellen met ruimte tussen de twee lagen. 'Daar zijn we al vanaf het begin (1978, HP) mee aan het puzzelen geweest. Het gebeurt, en ik kan dus nog steeds niet zeggen dat we het honderd procent voor elkaar hebben, maar het aantal klachten van onze testers neemt af.'

Terwijl vrijwel elke andere vellen-fabrikant ervoor kiest om het vel met een klemstelsel in de rand te monteren, gebruikt Remo nog steeds een open U-profiel, waar het vel met hars 'ingelijmd' wordt. 'En terecht, want we maken aanzienlijk meer vellen dan de rest...' grinnikt Belli. 'Remo-vellen zouden uit de rand getrokken kunnen worden, en dat gebeurt ook. Maar hoe vaak precies? Het is heel simpel. Als je een vel rond een metalen ring in de velrand klemt, komen er automatisch spanningen op dat vel te staan. Natuurlijk garandeert dat klemstelsel dat je je vel nooit uit de rand trekt, maar ik

kies liever voor een vel dat goed klinkt en makkelijk te stemmen is. En er zijn er meer: Evans is ook pas groot geworden toen ze ons systeem gingen gebruiken. Toch? Alleen bij de kevlar vellen kiest Remo voor het mechanische systeem: 'Die vellen worden hoofdzakelijk gebruikt op trommels waarbij de velspanning zo hoog is dat er van klank nooit sprake kan zijn. Dan hoef je je over de toon dus al helemaal geen zorgen te maken.'

En zo simpel is het dus, net als het antwoord op de vraag of er geen vel te maken is dat klinkt als een Ambassador, maar tien keer langer meegaat. 'Ik weet dat er drummers zijn die drie snaedrumvellen per avond verslijten. Dat is vervelend, maar zolang er nog geen sterker materiaal bestaat dat dezelfde klank geeft, heb je het maar met die Ambassador te doen. Alles wat langer meegaat heeft een ander karakter. In die zin zijn het net bekkens, en geen gloeilampen.'

GEEN BEZWAAR

Toen Remo een jaar of tien geleden met de PTS-setjes kwam waarbij de voorgestemde vellen met iele klemmetjes op de angstig dunne 'karton-

Elfduizend vellen is wel elfduizend velrandjes per dag...

net' keteltjes gezet werden, werd er vooral meewarig gelachen. In 1985 betrokken de gezichten wat meer, toen daar opeens een volwassen drumstel stond, met ketels die geen 'karton' meer heetten, maar acousti-

con. Inmiddels speelt een hele rits endorsers op Remo's eigen drumsets, en het nogmaals vernieuwde acousticon ('516', zie test in SWK 53) verschilt in klank en karakter niet méér van hout dan hout. Daarmee is de ontwikkeling niet afgelopen. 'Integendeel, het begint nu pas op gang te komen,' is Belli's typerende antwoord. Op dit moment gaan de prijzen van hout al omhoog, en ik ben er van overtuigd dat de houtkap binnen vijf jaar aan banden gelegd wordt. Dan is er behoefte aan een alternatief, en dat maken wij dus. Toen we acousticon een paar jaar geleden aan andere fabrikanten aanboden, had niemand er oren naar; straks moeten ze wel.'

Dus slaan we binnenkort op een acousticon Yamaha...

'Misschien...
...of speelt iedereen straks noodgedwongen op Remo?'

'Ik zou geen van beide bezwaar hebben, echt niet,' lacht Remo. 'Met hoogwaardige meetapparatuur is het verschil tussen een houten en een acousticon set misschien nog net te bepalen, maar met je oren niet, en al helemaal niet op een podium. En in de studio? Daar kan je toch elk klere-, eh, elk willekeurig drumstel laten klinken zoals je wilt...'

Toch blijven er mensen die voelen dat hun oude Gretsch beter klinkt.

'Ja, dat is leuk. En nog leuker is dat het onzin is. Een goede oude trommel klinkt goed, maar er werden destijds veel meer slechte ketels gemaakt dan goede. De industrie heeft niet stilgezeten, in die jaren.'

IN HET ZWEET

De manier waarop Remo zijn vellen maakt, lijkt vooral vanzelfsprekend. Grote rollen aluminium strip worden in één beweging in een U-profiel gedwongen en tot cirkels gevormd. Elders in dezelfde ruimte snijdt een machine cirkels uit grote rollen mylar. Langaars de rand van elke cirkel worden talloze kleine gaatjes geprikt, die de hars een beter houvast geven.

het vel in de aluminium velrand gelegd, waarna er geen enkele kracht meer op wordt uitgeoefend. Met een soort spuitpistool wordt, met de hand, vel voor vel, de hars in de rand gespoten. Daarna verdwijnt het de droogstraat in, waar het na dertien minuten weer uitkomt; de hars is dan hard. Zeven van die straten naast elkaar leveren zo elfduizend vellen per dag. Op dit moment wordt er gewerkt aan een harssoort die niet in de oven gedroogd hoeft te worden. Dat spaart tijd en milieu, twee zaken die de firma hoog in het vaandel heeft staan.

Gladder vellen krijgen na de droging alleen nog een logo; de andere vellen worden voorzien van een ruwe deklaag, waarin kalk een belangrijk bestanddeel is. De Dynamax- en Hammerhead-vellen, die niet met

...talloze kleine gaatjes...

hars maar met eerder genoemde klemstelsel in de rand gezet worden, komen uit Taiwan. Daar woont ook Remo's hardware-leverancier. De Pearl-fabriek? 'Dat gerucht heeft de ronde gedaan, terwijl het enige wat gebeurde was dat de president van Pearl een minderheidsaandeel in Remo heeft gekocht. Pearl heeft geen enkele positie binnen ons bedrijf.'

De cilindres waaruit de ketels van de drumstellen worden gesneden, worden vanaf dit jaar in Remo's Mexicaanse fabriek vervaardigd. Daar komen ook de spanranden en andere onderdelen vandaan. In Hollywood worden de cilindres op maat gesneden, van een draagrand voorzien, geïmpregneerd, bekleed en geassembleerd. Een derde fabriek, in Texas, maakt de Muffl's en de oefensets. Het klinkt allemaal weinig romantisch. Dat klopt. De leukste onderdelen van de fabriek zijn en blijven de Research & Development-afdeling - op slot, dus - en de oefenruimte, de oplossing voor elke drummer met burens: 'We testen veel, theoretisch en praktisch, maar uiteindelijk wordt in deze oefenruimte bepaald of iets werkt of niet. Dag en nacht zitten jongens zich hier in het zweet te slaan. Drummers genoeg, in deze buurt. Van hun informatie moeten we het hebben. Daarom kunnen ze onbelemmerd oefenen, mogen ze kapotslaan wat ze willen en krijgen ze nog geld toe ook. Dat is toch mooi?'